

P7_TA(2011)0038

Situationen i Tunisien

Europaparlamentets resolution av den 3 februari 2011 om situationen i Tunisien

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av sina tidigare resolutioner om människorättssituationen i Tunisien, särskilt resolutionerna av den 29 september 2005¹, den 15 december 2005² och den 15 juni 2006³,
- med beaktande av Europa–Medelhavsavtalet om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och Tunisien, som undertecknades i mars 1998,
- med beaktande av unionens politik om mänskliga rättigheter och demokratisering i tredjeland, som antogs av rådet i december 2005,
- med beaktande av sin resolution om människorätts- och demokratiklausulen i Europeiska unionens överenskommelser, som antogs den 14 februari 2006⁴,
- med beaktande av kommissionens meddelande av den 4 december 2006 om stärkande av den europeiska grannskapspolitiken (KOM(2006)0726),
- med beaktande av kommissionens meddelande om genomförande av den europeiska grannskapspolitiken från 2009, uppföljningsrapport om Tunisien (KOM(2010)0207 –SEK(2010)0513),
- med beaktande av handlingsplanen Europeiska unionen – Tunisien,
- med beaktande av sin resolution om Europeiska unionens politik till förmån för människorättsförsvarare⁵, som antogs den 17 juni 2010,
- med beaktande av Europeiska unionens förklaring till följd av det åttonde sammanträdet i associeringsrådet EU–Tunisien, som hölls den 11 maj 2010,
- med beaktande av de uttalanden om situationen i Tunisien som gjordes den 13 januari och den 17 januari 2011 av vice ordföranden för kommissionen, unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik Catherine Ashton och kommissionsledamot Stefan Füle,
- med beaktande av det uttalande om situationen i Tunisien som Europaparlamentets talman Jerzy Buzek gjorde den 17 januari 2011,
- med beaktande av artikel 110.4 i arbetsordningen, och av följande skäl:

---

¹ EUT C 227 E, 21.9.2006, s. 618.

² EUT C 286 E, 23.11.2006, s. 495.

³ EUT C 300 E, 9.12.2006, s. 480.

⁴ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁵ Antagna texter, P7_TA(2010)0226.

- A. Folkets massiva protester som utspelade sig i hela landet till följd av Mohammed Bouazizis självbränning den 17 december 2010 ledde till president Ben Alis avgång den 14 januari 2011, vilket innebar att det tunisiska folket återvann sin frihet och att den regim som upprättats 1987 av den numera störtade presidenten Ben Ali fick ett slut.
  - B. Den fredliga proteströrelsen bemöttes med brutalt våld av ordningsmakten, och över 100 personer dödades.
  - C. Europeiska unionen brister i att utveckla en riktig, samstämd och effektiv utrikespolitik gentemot sina partner. Mekanismerna för samarbete mellan EU och Tunisien är svaga, och det understryks på nytt att Europaparlamentet krävt att människorättsklausulerna i associeringsavtalen systematiskt ska åtföljas av en effektiv mekanism för genomförande av dessa klausuler. Hänsyn bör därför tas till den pågående och nödvändiga översynen av grannskapspolitiken.
  - D. I slutsaterna från associeringsrådet den 11 maj 2010 påminns Tunisien om hur oerhört viktigt det är dels med en reformering av rättsväsendet för att landet verkligen ska kunna närma sig EU, dels med pluralism och demokratiskt deltagande, yttrande- och föreningsfrihet samt skydd för människorättsförsvarare. De tunisiska myndigheterna har inte tagit någon hänsyn till dessa åtaganden.
  - E. Tunisien och EU höll på att formulera sin handlingsplan för perioden 2011–2016, och en sådan process kräver ökat engagemang från bägge parter i alla frågor, särskilt på området för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.
  - F. Hoppet om att Tunisiens auktoritära regim som fallit ska ersättas av en stabil demokrati kan inspirera andra folk att vilja uppnå samma mål.
1. Europaparlamentet uttrycker sin solidaritet med det tunisiska folket som, drivet av sin legitima demokratiska strävan samt viljan att förbättra de sociala förhållandena och tillgången till arbete, har fört sitt land mot en historisk politisk vändpunkt. I detta sammanhang välkomnar parlamentet det mod och den beslutsamhet som det tunisiska folket har visat och uttrycker sitt deltagande med offrens familjer och sin solidaritet med de skadade.
  2. Europaparlamentet fördömer terrorn och det oproportionerliga våldet från polisens sida, men lovordar däremot arméns uppträdande och dess vägran att öppna eld mot demonstranterna. Parlamentet efterlyser en oberoende utredning av dödsfallen, det överdrivna våldet under de senaste veckorna samt korruptionen, och kräver att de ansvariga ska ställas inför rätta.
  3. Europaparlamentet betonar betydelsen av att man samlar alla politiska, sociala, medborgerliga och demokratiska krafter i Tunisien, vilket är det enda sättet att ge en övergångsregering det förtroende bland folket och den legitimitet som krävs för att förbereda valen och övergången till demokrati.
  4. Europaparlamentet ger sitt kraftfulla stöd till den demokratiska processen och betonar behovet av att man inrättar de villkor som krävs för att välja en ny parlamentarisk församling med uppgift att utarbeta en demokratisk konstitution där det råder balans mellan den verkställande och den lagstiftande makten och där den dömande maktens oberoende respekteras. Parlamentet framhåller dock att alla delar av oppositionen och

pressen måste få tillräckligt med tid före valet för att kunna organisera sig på nationell nivå. Parlamentet förhoppning är att samtliga demokratiska krafter som lovar att respektera pluralismen, samvetsfriheten och övergången till demokrati får delta i valet. I detta sammanhang välkomnar parlamentet att man upplöst informationsministeriet och garanterar yttrandefriheten.

5. Europaparlamentet välkomnar lagförslaget om allmän amnesti som ska göra det möjligt att frige politiska fångar, låta regimkritiker återvända, erkänna samtliga oppositionspartier och ge icke-statliga organisationer möjlighet att registrera sig.
6. Europaparlamentet kräver att EU omedelbart ska verkställa besluten om att frysa tillgångar som familjen Ben Ali och dess anhöriga har förvärvat på olaglig väg. Parlamentet välkomnar myndigheternas beslut att återställa fast och lös egendom som tillhört det tidigare regeringspartiet RCD.
7. Europaparlamentet stödjer inrättandet av tre kommittéer med en oberoende och aktad ordförande, vilka ska arbeta för institutionella reformer och lagar samt bekämpa korruption och utreda händelserna efter den 17 december 2010. Parlamentet understryker att kommittéerna bör kunna agera helt självständigt och ha verkliga undersökningsbefogenheter. Parlamentet anser att dessa kommittéer enligt eget gottfinnande bör kunna dra nytta av sakkunskapen hos och stödet från FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter samt de relevanta mekanismerna inom FN.
8. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att stödja inrättandet av en arbetsgrupp där Europaparlamentet ingår. Parlamentet framhåller att arbetsgruppen bör kunna tillgodose de behov som övergången till demokrati för med sig och som uttryckts av aktörerna för demokratiska förändringar. Hit hör enligt parlamentet särskilt förberedelserna inför fria och demokratiska val, stödet för bildande av politiska partier, framväxten av oberoende medier och återuppbyggnaden av dels en transparent statsapparat som är oberoende av den politiska makten, dels ett rättvist och oberoende rättssystem.
9. Europaparlamentet uppmanar vice ordföranden/den höga representanten att stödja den kommande valprocessen i Tunisien genom att sända ut ett valobservatörsuppdrag.
10. Europaparlamentet uppmanar således rådet, kommissionen och vice ordföranden/den höga representanten att vara beredda att omfördela och vid behov utöka medlen från de olika instrumenten för finansiering av samarbete mellan EU och Tunisien.
11. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och EIB att, inom ramen för ett konkret utvecklingskontrakt som främjar produktiva investeringar både lokalt och i utlandet, planera stöd till Tunisien i form av lån med förmånliga räntevillkor för att landets ekonomi ska bli mer diversifierad och kunna erbjuda tunisiska ungdomar möjligheter till kvalificerade arbeten.
12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att underlätta stöd och hjälp, även av ekonomisk natur, från det civila samhället i Europa till det civila samhället i Tunisien, särskilt till människorättsorganisationer och arbetsmarknadens parter.
13. Europaparlamentet uppmanar med kraft Europeiska unionen att dra lärdom av exemplet Tunisien och se över sin politik för stöd till demokrati och mänskliga rättigheter genom

att inrätta en mekanism för genomförande av människorättsklausulen i samtliga avtal med tredjeländer. Parlamentet insisterar på att översynen av grannskapspolitiken ska prioritera kriterierna för rättsväsendets oberoende, respekten för de grundläggande friheterna, mångfald inom pressen, pressfrihet och kampen mot korruptionen. Parlamentet efterlyser bättre samordning med annan politik som unionen bedriver gentemot dessa länder.

14. Europaparlamentet anser att kampen mot korruption och stärkandet av rättsstatsprincipen i tredjeländer är grundläggande förutsättningar för att man ska kunna uppfylla människors förväntningar och locka externa investeringar.
15. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, vice ordföranden/den höga representanten, medlemsstaternas regeringar och parlament, den parlamentariska församlingen för unionen för Medelhavsområdet samt Tuniens övergångsregering och parlament.